

JANUARY
1996

SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXI
No. 1

RECEIVED
JAN 10 1996

LIBRARY P. 4.01

Î
n

J
o
r
d
a
n

b
o
t
e
z
â
n
d
u

T
e

T
u

D
o
a
m
n
e

W
h
e
n

Y
o
u

L
o
r
d

w
e
r
e

b
a
p
t
i
z
e
d

i
n

t
h
e

J
o
r
d
a
n

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dn. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to: **SOLIA — THE HERALD**, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

The following article is a continuation of an article from "Solia", December 1995, pp. 5-7, regarding the trip of Bishop NATHANIEL and a delegation from the Episcopate to Romania in October/November 1995.

REFLECTIONS ON THE TRIP TO ROMANIA

Part II

Sibiu - Where Andrei Saguna Still Lives

Through the courtesy of Metropolitan ANTONIE of Transylvania and Staretz Irineu Duvlea, I received transportation and much hospitality at Sambata Monastery. A festive breeze was felt in the air at Sambata, where the monastics, the mayor of Fagaras, clergy and people were gathered to greet Her Majesty, Queen Ana. The Metropolitan, in a traditional Sagunian outfit, arrived there to receive the distinguished visitor. The next day, at the Metropolitan Residence in Sibiu, I was invited for supper, and I also met Professor Ioan Bria from Geneva. I was impressed with the immense library of the scholarly Metropolitan, who showed his quarters, of which Saguna would be most proud. Sambata Monastery, founded by the martyr Saint and King Constantin Brancoveanu, and then destroyed by Hapsburg canons in 1762, was literally rebuilt and augmented to a very representative architectural complex, which makes it into the "Great Lavra" of Transylvania.

His Eminence showed much appreciation for the care shown by our Bishop, the sisterhood of the Dormition Monastery, Mrs. Clingenpeel and others, while he had open heart surgery last year at the Cleveland Clinic. Now he continues his prolific activity as a writer, the development of a new "Academia" at Sambata Monastery and pastoral work as a Metropolitan.

Back to the "Alma Mater"

In Sibiu, I also visited the Theological Seminary, from where most of the clergy of our Episcopate traditionally came. There, the Dean, Fr. Professor Mircea Pacurariu, who last year was our guest in the U.S.A., offered me a tour and also showed me the three computers sent from America by the clergy members of the "Sibiu Alumni Association", used now with much success. The Seminary is now integrated in the University and has 350 students, both women and men. Back in my parents' church, I taught a class of Religion and found out that in that diocese alone 18 new monasteries have been established since 1990. Over 150 Orthodox monasteries in Transylvania were destroyed in 1762 by the Roman-Catholic Austrian Empire.

Harghita and Covasna - The Liturgy of the Ash Tree

Within the same week, our delegation was united again in Miercurea Ciuc, where we visited the newly-established Romanian Orthodox Diocese headed by the humble and hospitable Bishop IOAN. The former communist party hotel is now the residence of the diocese. A group of clergy and monastics and several faithful assembled at Vespers in the beautifully painted Cathedral. Arriving there after having served as the

Cont. on page 3

COVER: The table is prepared for the Great Blessing of Water and the annual Blessing of our Homes as we celebrate (on January 6) the great Feast of Lights. Theophany, the Baptism of Our Lord Jesus Christ in the Jordan River by St. John the Forerunner. In preparation for our parish priest's visit to each of our homes, we should have a table prepared with an icon, a bowl of water, a candle, a cross, and the names of those living in our household. This important annual event in our lives renews us and reminds us that our homes and our bodies are "little churches", holy temples, which God sanctifies through the blessed water to be used to His glory.

A view of the concelebrating Patriarchs (L-R): Their Holinesses, PARTHENIOS III of Alexandria, BARTHOLOMEW of Constantinople, PAVEL of Serbia, TEOCTIST of Romania, MAXIM of Bulgaria, Metropolitan ELIAS of Tyre & Sidon, H.H. CHRYSOSTOMOS of Cyprus, Archbishop ANASTASIOS. Also present: Metropolitan NICODEMOS of Ierissos, Metropolitan JAMES of Laodicia, Bishop THEODOROS of Kirini, Bishop GEORGE of Antioch, Bishop DAMASKINOS of Edessa, Archbishop CONSTANTINE of Schitopolis, Metropolitan NICHOLAS of Sarajevo, Bishop SAVA of Sumadia, Metropolitan NEOPHITUS of Dorostolo-Cervenski, Metropolitan CHRYSOSTOMOS of Chition, Metropolitan PROCOPIUS of Philippi, Metropolitan JAMES of Argolis, Metropolitan IGNATIUS of Arta.

His Grace, Bishop NATHANIEL, receives an icon on glass from His Grace, Bishop CASIAN of South Danube Diocese.

His Grace, NATHANIEL, with His Grace, IUSTINIAN of Maramures and Satu Mare, and JUSTIN Sighetianul (Vicar Bishop) visiting the Diocesan Seminary.

Episcopate delegates: Rev. Frs. R. Grama, C. Fetea, Psa. R. Sasu, His Grace, V. Rev. Frs. S. Pavel, C. Tofan, L. Lazar, Mr. M. Chestnut. Photographer and delegate, Mr. D. Stewart.

Cont. on page 4

REFLECTIONS *cont. from page 3*

superior of the Romanian Monastic Establishment in Jerusalem, Bishop IOAN maintained the monastic spirit in prayer, serving Vespers at candle light and enveloping us with the warmth of his melodious voice. We experienced there a spirit of the "catacombs", because Romanians, a minority in that "Sacui" region, have been continuously harassed, persecuted and expelled in a true but unconfessed "ethnic cleansing". Since 1989, when the dictator was thrown out, an extreme Hungarian chauvinism was ignited by a few politicians, causing the profanation of many Orthodox churches. Romanians are intimidated not to speak their own language or to profess their faith. Several churches were transformed into the garbage site of the town. Bishop IOAN assumed an extraordinary mission when he accepted to be appointed a bishop there. In one such desolate church, he found an ash tree growing by the Holy Table in the Altar. "This is how", he explained, "a Holy Liturgy of the ash tree was for 45 years lifted up to God by the birds cloistered in the sanctuary of this "holy" tree with the wind sounding through its leaves.

In the courtyard of the Diocesan headquarters, we saw construction beams ready to cover other churches that need to be restored. The needs of this diocese are enormous. The Harghita Covasna region, a true "Little Basarabia", where Romanians are afraid to speak Romanian in their own country, was alienated even more and became the frightening reality that it is today because of Stalin's policies, among which was his proclaiming it an autonomous region. The Church and the providential personality of Bishop IOAN will have to prayerfully work, as they already do, to smooth out dissensions and bridge the gap between the people of faith of the two ethnic groups who lived in peace for one millennium when the Hungarians, a Mongolian population, occupied the plateaus of Transylvania. Romanians have always been peace-loving people, tolerant and hospitable. They only ask from others the same respect for these human rights based on divine law. Bishop IOAN is certainly a man of peace and brotherly love. Many Hungarians are also like him. For instance, a wonderful Hungarian dentist came at night to treat one of us for a medical emergency.

At Sunday Liturgy, Bishop NATHANIEL ordained a Deacon. At the end of the service, he offered a powerful word of encouragement to the large congregation, and icons were distributed. Exchanges of gifts took place, and \$3,000 was offered from our Episcopate to the Diocese of Miercurea Ciuc. Gifts were received with much appreciation. Generous readers may also want to consider supporting this worthwhile mission. After a brotherly meal of love, we left the Ciucas elevations where typically the lowest temperatures are recorded in Romania; and, we passed through the resorts of Tusnad and Covasna, then through "Sf. Gheorghe" and went to the industrial capital of Romania and also the medieval and tourist city of Brasov.

At the Cathedral of Jassy, Bishop NATHANIEL venerates the relics of St. Parascheva as His Grace, Bishop EFTIMIE of Roman and Hus looks on.

In Chisinau, Bishop NATHANIEL, as guest of Metropolitan PETER, visits a church now in repair which had been used as an "Anti-Religion" Museum.

In Beltiug, Satu Mare County, Bishop NATHANIEL addresses the young people in his Grandmother's parish.

The Martyr-City and the Spirit of the Dynasty

Some well-deserved rest was necessary for all of us after two intense weeks of traveling. Located in the horseshoe of the Carpathians, at the foot of "Timpa" mountain (a holy mount of the pre-Christian deity "Kronos"), the city of Brasov was also the first place where open resistance against communism started in 1987. During the revolution of 1989, Brasov became

The dais in the Romanian Parliament Building on the occasion of the 110th Anniversary of Autocephaly (L-R): Their Beatitudes: PAVEL of Serbia, BARTHOLOMEW of Constantinople, TEOCTIST of Romania, PARTHENEOS of Alexandria, MAXIM of Bulgaria, and Bishops NIFON of Slobozia and Calaras, VINCENTIU Ploiesteanul Patriarchal Auxiliary.

Clergy and Faithful gathered around Metropolitan PETER of Balti and Bessarabia and Bishop NATHANIEL to celebrate the Divine Liturgy during which His Grace ordained a deacon into the priesthood.

The faithful gathered at the Divine Liturgy in front of the bell tower at the Patriarchate.

Cont. on page 6

known as the "Martyr City". We visited the "Greek" church, "Sf. Nicolae" Church, where the first Romanian books were printed in the Romanian language by the Deacon Coresi in the 1500's. We also saw many other historical sites, among which was the "Black Church", a 12th century Gothic style church, which later became the center of Saxon Lutheranism in Transylvania under J. Honterus.

From here, we went to Sinaia, seeing the famous "Peles" and "Pelisor" Castles, located under Virful-Cu-Dor mountain and dominated by Cota (Elevation) 1400 meters. The first castle was built in 1881 by King Carol I and the second by King Ferdinand for Queen Marie. A statuary ensemble of angels reminded us of Mother Alexandra (Princess Ileana), who was so much preoccupied by angels her entire life. Then we made a brief contemplative stop at the statue of Queen Elizabeth, known as "Carmen Sylva", so much loved by the people. We passed by Sinaia Monastery and then visited Bran Castle, a monumental 12th century fortress offered by the city of Brasov to Princess Ileana. Prayers were raised for the Royal family at the site where the heart of the romantic Queen Marie was temporarily placed in a marble reliquary when brought from the Balcic palace. The distinguished and compassionate Queen, mother of Princess Ileana, contributed enormously to the recognition of the Greater Romania by the Great Powers.

Descending from the elevations of the castle, which dominates the Bran commercial straight where the Teutonic Knights passed in the 13th century, we mingled with people who greeted us warmly and appreciated our icons. There we visited also the small museum and the ethnographic museum displaying entire households from various villages of the region. With our eyes glued to the windows to absorb the magnificent pastoral beauty of this mountainous area, we returned to Brasov. In the evening, we accepted to be the guests of "Plaiurile Barsei" Ensemble, which visited the U.S.A. There, at "Cerbul Carpatin" (listed among the 7 largest wine producers worldwide), we tasted some of the famous wines of Romania. We also walked on the medieval streets to shop or merely look and compare prices, which for the people of Romania are enormously high at this time. Some of us visited an ethnographic and religious art exhibition in a nearby museum.

Before leaving Brasov, on October 25, we had breakfast with the Mayor of Brasov, Mr. Adrian Moruzi, a poet and well-polished intellectual, who, in perfect English, briefed us on the pulse of changes in Romania. Then, after we said "good-bye" to Brasov, our prayers became more and more intense as our driver, Mr. Danny Stewart, drove "American-style" on the two lane highway to Bucuresti. The beauty of the Carpathian mountains overseen by the Cross on the Caraiman Pike remained inscribed in our hearts. All over, as we passed through familiar towns, we con-

St. Nicholas Church in Schei, Brasov, where Coresi had his first printing press.

nected them with the people from our parishes who originated there, thus bearing in mind all our loved ones left back home in the States.

Wondrous is God in His Saints

Arriving in Bucuresti at sunset, we heard the big bell of the Patriarchal Cathedral announce a unique event. The relics of St. Dimitrios of Basarabi - a 13th century saint known for his miraculous healings - were displayed on an outdoor Altar guarded by clergy. Thousands upon thousands of faithful started a half mile long line for veneration, which for the next three days never ended. After Vespers, all foreign dignitaries were received by the Patriarch of Romania at the Patriarchal palace. Among them were: His Holiness BARTHOLOMEW I, Ecumenical Patriarch of Constantinople accompanied by two metropolitans; His Holiness PARTHENIOS III, Pope and Patriarch of Alexandria and Africa; from the Patriarchate of Antioch: His Eminence Metropolitan ELIAS of Tir and Sidon; Patriarchate of Jerusalem: His Eminence Metropolitan CONSTANTINE of Skytopolis; His Holiness PAVLE, Patriarch of Serbia accompanied by Metropolitan NICOLAE of Sarajevo and Bishop SAVA of Sumadia; His Holiness MAXIM, Patriarch of Bulgaria with Metropolitan NEOFIT of Dorostolo-Cervenski; His Beatitude CHRISOSTOM, Archbishop of Cyprus. From the Church of Greece: His Eminence PROKOPIOS, Metropolitan of Philippi; His Beatitude ANASTASIOS, Archbishop of Tirana and Albania; His Eminence SIMION, Metropolitan of Lodz and Poznan (Poland); His Beatitude DOROTEI of Chekia and Slovakia; His Eminence Metropolitan JOHN of Karelia and Finland; His Eminence THEODOSIUS, Archbishop of Tokyo and Metropolitan of Japan; His Eminence PETRU of Basarabia with delegates; His Eminence Archbishop VICTORIN (Romanian Orthodox Archdiocese of America and Canada) with delegates; His Grace Bishop NATHANIEL with delegates; the Metropolia of Western and Central Europe represented by Metropolitan SERAFIM. Romanians from Hungary and Yugoslavia were also represented. The Oriental Orthodox Churches were represented by: His

As guest of His Grace, JOHN, of the Diocese of Covasna and Harghita, Bishop NATHANIEL, concelebrated the Divine Liturgy during which he ordained a deacon into the priesthood.

Holiness KAREKIN I, Patriarch and Catholicos of all Armenians with Archbishop DIRAYR Mardichian of Romania; His Sanctity SHENOUDA III, Pope and Patriarch of Alexandria and of the Coptic Church. Pope John Paul II was represented by His Eminence, Cardinal Edward Idris Cassidy, Pontifical Council for Christian Unity. The Church of England was represented by Rev. Christopher Newlands and the World Council of Churches by Rev. Dr. S. Wesley Ariarajah, General Co-Secretary and M. Rektor from the Conference of European Churches.

The focal points of the celebrations were the Divine Liturgy of Friday, October 27, and the Program held at the Parliament Building the next day. Although the Romanian hierarchs from abroad concelebrated the Divine Liturgy in the Cathedral very early in the morning, the main service was held outdoors on a covered Altar and was presided by the Ecumenical Patriarch, His Holiness BARTHOLOMEW assisted by all other patriarchs. The service and sermons were broadcast by the Romanian television all day long.

The Holy Synod of Romania released on that day a Communique from the Patriarchs assembled, which expressed full commitment for Christian unity in the world and her deep concern for the sufferings and injustice of many nations. The Statement also affirmed appreciation to all who strive for peaceful solutions to the world's conflicts and expressed solidarity with the suffering peoples of Bosnia-Herzegovina. Commitment to the "unity of the Church" was also stressed. "We are committed to reinvigorate the proclamation of the Gospel, the witness of the Faith and the living of Christian morals" states the message, which concludes with the invocation that "Our Lord Jesus Christ may send the Holy Spirit upon the Orthodox Christian Romanian people and upon all the nations of the world".

That evening, the University of Bucharest offered Patriarch TEOCTIST the "Doctor Honoris Causa" degree for his role in the reconciliation process of the country and on the occasion of his 80th Birthday and 45 years of episcopacy. The ceremony took place at the Law School auditorium.

Commemorating the Past, Visions for the Future

During the Saturday session in the Parliament Building, Patriarch BARTHOLOMEW I brought his tribute of gratitude to the Romanian people because the Romanian Voievods helped Holy Mount Athos and the Holy Land more than any other nation (citing a statement by L. Uspenski). Metropolitan DANIEL of Moldova presented a comprehensive historical overview of the history of Christianity in Romania, recounting the sacrifices of the saints of this land from Nicetas of Remesiana and Bishop PATERNUS of Tomis to those just recently canonized. The Tomos of Autocephaly signed in 1885 by Patriarch JOACHIM IV, was the result of a long process of national emancipation that also called for an independent national Church, before and immediately after the Independence War (1877). Then the elevation of the Church to the rank of a Patriarchate followed another War, after which Greater Romania was established in 1918. This second Tomos was signed by Patriarch VASILIOS at the request of the Church of Romania. The struggle for the Autocephaly was underlined in love and with objective honesty by Dr. Virgil Candea, the president of the Romanian Academy, who acknowledged that autocephaly was "affirmed" and then recognized.

The entire history of Christianity in Romania is a lesson of courage and unshakable hope in God's love for His people. This gives high hopes to all that the only possible retreading of the Romanian soul is in Christ and His Holy Church, against which the gates of Hades shall not prevail.

On the same day, His Holiness KEREKIAN of Armenia made one of the most remarkable evaluations of the suffering and triumph of the faith during the "Babylonian captivity" throughout the Eastern Bloc, rendering thanks to the Almighty one. Many other speakers expressed thanks to the Church and faithful of Romania for having helped in times of distress. Among them were Poland, Serbia and Ceckia and Slovakia. Much gratitude was expressed by Patriarch TEOCTIST to all who supported the struggles of the Romanian nation, especially to the sister Church of Greece. His Beatitude was also celebrated for his 80th Birthday and 45 years of episcopacy. (On at least two occasions, in Galatzi and Miercurea Ciuc, much gratitude was shown to the Romanian Americans who sent substantial relief after the revolution.)

The Festivities in Bucharest were concluded with pilgrimages to the monasteries and services throughout the entire country. Our delegation remained in Bucharest, where His Grace Bishop NATHANIEL presided at the Divine Liturgy on Sunday and ordained a priest.

Conclusions

Our participation in this epochal festival of the Orthodox Faith in Romania shall always be remembered as an affirmation of the unity of the Faith and a

Cont. on page 8

A sea of the faithful at the Cathedral in Jassy on the feast day of St. Parascheva.

re-affirmation of our bi-millennial Christian heritage. By the same token, our presence was a powerful presentation to the Orthodox world of American Orthodoxy's hundred years of witness of the Faith in North America. Through our hierarchy, our entire Episcopate participated in these new steps for the retreading of the Romanian soul and of Christ's painfully divided "robe" (the Church throughout the world). We were happy to notice that the official newspaper of the Romanian Patriarchate listed, for the first time among the 15 Autocephalous national Churches, the Orthodox Church in America (OCA). We were also most happy to hear the name of our hierarchy listed with the heads of all national Churches!

Deep in my heart, I felt that the Holy Spirit gathered the entire Orthodox hierarchy in this live rehearsal for that great and Holy Pan-Orthodox Synod, that we all expect to bring more stability and unity to Christ's Holy Church. For that we praise God the Almighty and we thank the faithful and hierarchy of the Church of Romania, that staged such an important, solemn event!

Vasile Tertan, Comandant of the Penitentiary in Satu Mare, gives His Grace, Bishop NATHANIEL a gift during his visit to the Penitentiary chapel. Bishop IUSTIN is to the right of His Grace.

Prior to our departure, we visited the Tiganesti and Pasarea monasteries, learning more about the survival of the faith during the dark era of atheism. Then we visited the Cotroceni Palace, where the church has been erased along with another 20 churches of the capital. The "Casa Poporului", listed to be the second largest building in the world after the Pentagon, in spite of its incredible opulence, stands on the foundations of four demolished churches. There Christ has been crucified again and again, and how many martyrs together with Him. However, the faithful of the Church reminded us powerfully through their unabated Faith that Christ identifies Himself with the suffering, descends to Hades but rises again when Faith prevails. Without any doubt, we have experienced first hand that truly, after 45 years of Godless rule, in Romania Christ is the Victor; and, we came back to America to continue proclaiming the Word of the Gospel as handed to us through the Holy Apostles and the Holy Apostolic Church they founded for us! ✱

Rev. Fr. Remus Grama

HIGHLIGHTS OF HOLY SYNOD MEETING

OYSTER BAY COVE, NY — The autumn session of the Holy Synod of Bishops convened at the Chancery of the Orthodox Church in America, Oct. 24-26, 1995. Chaired by His Beatitude, Metropolitan THEODOSIUS, the hierarchs representing all the dioceses of the Church, addressed major issues affecting Church life in North America.

Paramount in their deliberations over the three-day synod were reports and discussions on the crucial area of priestly vocations. The present and future need of adequately trained clergy for parishes throughout the Church, military chaplains and qualified musicians and educators topped the list of concern at this session. Focus on the topic of vocations and seminary training began with a presentation by Metropolitan THEODOSIUS, who reviewed for the hierarchs the

crucial need to encourage priestly vocations in their dioceses. Fr. Thomas Hopko, Dean of St. Vladimir's Seminary, in addressing the Synod, presented his own comments of the mission, goals and problems facing seminary education in North America. His Eminence, Archbishop HERMAN of St. Tikhon's Seminary and His Grace, Bishop INNOCENT of St. Herman's Seminary also addressed similar concerns.

The bishops resolved to initiate a Church-wide educational program that will enable parish priests to promote youth activities and education programs geared to raising the consciousness of Orthodox young people of the numerous opportunities and blessings available in Church ministry. In a related move, the bishops also agreed to address, on a diocesan and deanery

Cont. on page 9

HIGHLIGHTS

cont. from page 8

level, problems affecting parish clergy.

The year 1996 will be dedicated to raising the awareness of priestly ministry as a vocation throughout the Church in North America. The Education and Community Life Ministry Unit will be directed to prepare and distribute materials for parishes, in the hope that more interest can be raised in the important area of vocations.

In other action, the hierarchs heard an extensive report from His Grace, Bishop INNOCENT of Anchorage, Auxiliary Bishop for the Diocese of Alaska. Bishop Innocent reported on his warm reception throughout the state by clergy and faithful in the many remote parishes he has already visited. The diocesan Seminary in Kodiak is currently running at near capacity, with 17 students. Students from St. Herman's Seminary are also accompanying the Bishop on archpastoral visitations on a weekly basis. In speaking of the serious financial crisis of the Seminary and its heavy debts, the new auxiliary bishop stated that monthly operating expenses are enormous. The Synod agreed with the request of Bishop INNOCENT that his representative on the Metropolitan Council will propose a one-time national appeal to assist the Seminary in helping to solve its financial crisis.

His Grace, Bishop TIKHON of San Francisco reported on the joyous reception of faithful from the Church of the Annunciation in Milwaukee, Oregon. Three priests and two deacons were ordained, and more than 100 people were chrismated.

A full report on Inter-Church Relations were given by His Eminence, Archbishop PETER. Discussion followed on the current impasse between the Patriarchates of Constantinople and Moscow, and new developments in Romania over disputed Moldavan territory. The election of the former Metropolitan PHILARET of Kiev as Patriarch of the Ukrainian Church (Kievan Patriarchate), a deposed hierarch who may, in fact, now concelebrate with bishops and priests of other Ukrainian groups in North America, prompted the bishops to postpone further discussion on the Ukrainian Orthodox Church of South Bound Brook, NJ.

In conjunction with the retirement of His Eminence, Archbishop IAKOVOS of the Greek Archdiocese, the Holy Synod decided to extend an invitation to a testimonial in his honor on May 27, 1995 at St. Tikhon's Monastery at South Canaan, PA, during the annual Memorial Day Pilgrimage. Archbishop IAKOVOS will be invited to attend a luncheon in his honor at the Chancery during the spring session of the Holy Synod.

In the aftermath of the SCOBA Bishops' Conference at Antiochian Village last year, in view of the fact that no follow-up meeting has been planned, the Holy Synod agreed to schedule a **Retreat for all canonical Bishops in North America**, to be held at

THE AMERICAN/ROMANIAN NURSES ASSOCIATION

In May, 1995 the American/Romanian Orthodox Nurses Association (ARONA) began forming at the closure of the Help for the Children of Romania/Project HOPE Nursing Conference held in Baile Felix, Romania, near Oradea in Northwest Romania. A Chief Nurse from each of the 41 provinces and a nursing faculty member from each of the 41 schools of nursing in Romania attended the conference, as well as nursing leaders throughout the country. Approximately 50 nurses from this conference were interested in establishing the ARONA, and subsequently, By Laws were written. Today, approximately 100 nurses have indicated their interest in joining the ARONA.

We are hoping to solidify this unique organization through a national conference, but we will need the help of American Romanian Nurses and their parishes. Funding will be needed for a national conference and to publish a quarterly or semi-annual newsletter. We hope to publish patient pamphlets regarding spiritual matters significant to patients: such as grief, loss, death, healing. Also, because nurses are the largest group of health professionals in Romania, they can have a large impact on improving the quality of care in hospitals, clinics, orphanages and elsewhere in sharing their love and concern for patients based upon their Orthodox faith and Jesus' teachings. In Romania, the spiritual dimension of caring is absent. Medical institutions are cold and bleak. Nurses rendering care from the spiritual dimension can't help but create positive changes for their patients and for the institutions in which they work.

Eventually, we foresee Romanian Orthodox nurses visiting the United States at the invitation of ROEA nurses and parishes, so they may upgrade their skills as nurses and deepen their Orthodox faith. We also plan for American Romanian Orthodox nurses to visit Romania to lend their knowledge, to role model their faith in action, and to deepen their faith.

Won't you help? Please send your questions, ideas and/or contributions to: ROEA, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Thank you. ✱

Constance Ciolac Trollan, RN
International Director
Help the Children of Romania

St. Tikhon's Monastery during the summer of 1996.

In addition to Metropolitan THEODOSIUS, the following hierarchs participated in the autumn session of the Holy Synod: Archbishop KYRILL of Pittsburgh and Western PA; Archbishop DMITRI of Dallas and the South; Archbishop PETER of New York and New Jersey; Archbishop HERMAN of Philadelphia and Eastern PA; Bishop JOB of Chicago and the Midwest; Bishop TIKHON of San Francisco and the West; Bishop SERAPHIM of Ottawa and Canada; and Bishop INNOCENT of Anchorage. Bishop NATHANIEL of Detroit was excused by the Holy Synod in order to attend festivities in Romania at the Patriarchate. ✱

A "NEW COMER" SPEAKS OUT: CHOOSING A CHURCH IN AMERICA

My spouse and I are educated people in mid-life, born and raised in a country where religion was so suppressed that my mother had to baptize me and my siblings without my father's knowledge. He was more afraid of dire consequences than she.

All my generation is like I; no religious education, a cynical regard for priests as uneducated people who could not be accepted in other universities, and a total disrespect for the authority of the Church. You see, Dear Reader, I am being candid. I did not believe in God nor in his servants, the clergy. Propaganda is a very powerful weapon.

When we arrived in America, God was our support for the first two years. Then, my husband and I decided to give our children a religious education while also wanting to keep in touch with our Romanian roots, the Romanian Community here.

There is an entire generation of immigrants who primarily went to a Romanian parish to meet other Romanians but who, in time, became attached to the Church itself. Perhaps it was not for purely spiritual motives at first for which they went; but, it served the purpose of bringing us to the Church to which we now bring our own contributions and donations so that the Romanian Episcopate will continue for generations to come.

Attending church services is very important to us now. We have learned how necessary it is to worship, not only in our hearts and minds, but in the church.

When my family came from Romania and began to attend services in a Romanian Orthodox parish, the main language used in the services was English. It remains the same today. I had and have no problem with this.

We, the "Newcomers", did not complain about the use of English as much as some "Old Timers" complained about inclusion of Romanian in the services for the immigrants. We understood that it is unreasonable to ask people to learn our language. My own children hardly speak Romanian although we immigrated to the United States a relatively short time ago.

We found our parish after having looked through the telephone directory. I searched for the title: "Romanian." If I had looked only for the word "Orthodox," we would have become members of a Greek or Russian or Antiochian Orthodox parish. If this had happened, my home parish would not have been part of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Our parish is not one of the larger ones; however, of the entire parish membership, we the "New Comers," form almost one-half. I believe that this is a significant percentage, and I am certain that it would

be greater if we were not treated as "Second-class" members by some "Old Timers."

On occasions, we were even "invited" to "go" to another church, because the parish was now "English" and our presence was considered to be a "return" to a past; we were not really "wanted." Although this was not a general opinion, it was said enough and often that it did make us feel uncomfortable.

Some people, "New Comers", left our parish, because they were made to feel unwelcome; others, because they were put off by internal feuds between the "Old Timers" themselves. They asked, "Is this the Church? Are we supposed to become part of this behavior." Propaganda is a powerful tool, but good Christian example is stronger teacher.

It can be said that there are bigger and more beautiful Orthodox churches in our area. We would still be welcomed at any of them today, but we feel that this would be because we are potential financial contributors; we would become "Outsiders" in another parish instead of being "New Comers" in a Romanian one.

For the "New Comer", yes, the name of "Romanian" is important. I perceive that it is unimportant for people who wish the immigration from the "Old Country" would stop and all peoples would become one in the "Melting Pot." After having been in this country for a few years, I personally realize that America is more a tapestry than a melting pot. The removal of the word "Romanian" is no guarantee of a significant increase in membership. Retaining the name does draw "New Comers" to it.

All we want is to belong both to our new country of adoption and to also not forget our country of birth. For us, it is important not to lose our identity. We understand that this is not so for those born here, and we respect this. We only ask for the same consideration and respect. I believe that the immigrants, the "New Comers", are a very significant and growing number.

Dear Reader, I represent a generation of immigrants who have adapted well to this country. I am proud to be an American Citizen, yet, I am Romanian born and still remember from where I came. I strongly believe that there is a place in our parishes, in our Episcopate, for the "New Comers" alongside the "Old Timers." I have been told that this has always been the "way" by which the Episcopate has grown. Together we can make a difference and bring our contributions to the Romanian Orthodox Episcopate of America and the Orthodox Church in America.

Respectfully, an Orthodox Romanian American faithful. ✱

HELP FOR ROMANIA REPORT

A Heart-Breaking Story

During the last six years of our program and my ten trips made to Romania — to distribute our shipments and find out about other needs — I was never touched as deeply as a recent letter has moved me.

In order to avoid criticism, by others, for helping people of my hometown area (district of Valcea) or to locations where my relatives are involved (like the Carol Davila Hospital in Bucharest, where my cousin is a physician), I deliberately tried to avoid distributions of our humanitarian help there.

Following my trip in May 1995, a priest from the Valcea area found out that I was born and raised in his district and sent me a letter asking for help. His appeal came after we had sent our last two shipments in July and August 1995. My answer to him was to contact Bishop TEOFAN and the project DIACONIA at the Patriarchate in Bucharest.

On December 1, 1995, I received a letter from this priest, from which I would like to share, with the SOLIA readers, some thoughts. Father Ion Ciuca writes: On November 2, we went with a van to the DIACONIA project in Bucharest (as indicated by you) and received clothes and medicine. Part of the medicine (24 boxes for diabetic patients) was kept at our medical dispensary, and the rest was sent to Ramnicul-Valcea, where there are more diabetics. From the clothes we made distribution: 1. in the village of Trepteni; 2. in the village of Donesti, where we also serve a meal to the school children; 3. in the village of Murgesti and Campu-Mare; 4. in the village of Buciumeni and 5. to the Pro-Vita plan in Rm.-Valcea. Included with the letter is a receipt from the Dragoesti dispensary, for the medicine GLIPZIDE, signed by Dr. Marian Draghici.

Also with the letter came a list of 14 families who have received clothes in the village Murgesti. A total of 37 people were able to get warm clothing. The distribution of the clothes was done by the priest, together with the school teacher Ion Lupu, who also sent me some comments about the situation of the people who received these clothes and their living conditions:

— a girl Raluca — 1st grade pupil, rests on a wooden bed, on top of straw, next to her brother who snores. The roof of the house is half torn down (from a storm), and the only spot where there are no leaks is where they placed the bed. She has never known her father, she is hungry and she receives food sometimes from her grandmother and aunt. The only food they have in the house is corn meal and 5-6 heads of sour cabbage.

— three sisters: Andreea, Mihalina and Alina, part of a family of 7 children, reside in a house which is 6 meters long and 4 meters wide (about 21 feet by 13 feet) together with their 4 brothers (the oldest is 11 years old). They have no firewood for heat and only about 100 kg of corn

which they must take to the mill to get corn meal. They receive daily, at school, through the efforts of the priest Ciuca and the teacher Lupu, two slices of bread with butter and jam and a cup of tea.

— their cousin — in the neighboring house — is named Gabriela; she is an orphan and her invalid grandmother raises her. Her only shoes are a pair of old tennis shoes, and her brother now has a pair of boots.

The list goes on with names of children who live in deplorable conditions, with parents who are sick with TB, cancer or other diseases, sometimes afflicted by alcoholism.

And then, there is also an encouraging story of a family, where the father works 3 jobs and the mother struggles at home with four children, while they are trying to put two of their boys through high school.

The teacher concludes: "I wanted to tell you about 11 children from the school where I teach, children who have benefited from the donations of our brothers from America; and I wish to extend to you — Father — our sincere thanks to all donors. Maybe you can read my letter to them, and we hope that they can and will continue to help."

His letter includes an interesting thought: Only a life lived for others truly deserves to be lived. And, the teacher quotes one of the monks of their area who said: "The acts of charity open the gates of heaven and lead us to salvation." We, teacher Lupu said, want you to understand that we know how to appreciate our benefactors and will try to make sure that the gifts received are going to those who are "truly in need." He promised also to send me a copy of a videotape made during distribution.

As I said before, I wanted to share these letters and thoughts with you — dear readers of SOLIA. **I hope they will touch your hearts, as they did touch me. And I appeal to you, all, to open your hearts — at the beginning of the New Year 1996 and help us continue our charitable assistance, which is entering on January 25, the seventh year. Let us help the less fortunate people of Romania.**

Send your contributions either direct to the Romanian Orthodox Episcopate of America at P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309 (marking them for HFR), or you can send directly to me. Thank you, in advance, and may God repay you from His Fountain of Blessings.

**Very Rev. Richard Grabowski
U.S. Coordinator of Assistance
533 Oak Knoll Ave., N.E.
Warren, OH 44483-5317
Phone (216) 394-8575, Fax (216) 393-2581**

FAITH IN ACTION!

Chuck Mailat

Tornadoes ... hurricanes ... earthquakes ... floods ... home fires ... explosions. Loss of life, homes destroyed, no food/clothing or shoes, furniture destroyed. **DISASTER!**

These events are not fictitious nor in some other country. Numerous disasters occur in the U.S.A. every year. When information of a disaster is announced on your local T.V. newscast, help is already on its way. Your American Red Cross has alerted its chapters throughout the U.S.; and, volunteers trained for immediate disaster relief are poised and ready to serve.

One such volunteer is Chuck Mailat, of Canton, Ohio. Chuck is a member of the Disaster Services Human Resources System of the Red Cross. His primary training qualifies his service as a Family Service Technician. Chuck has been active at this post for two years. His is a retired school teacher of 25 years.

Red Cross volunteers are trained in various areas of disaster relief. Their vital functions create a cohesive work force to administer disaster relief. The Red Cross provides shelter, food, furniture, clothing and comfort on an immediate basis. When disaster strikes, volunteers are summoned to any disaster area at top speed and are provided with sleeping accommodations in a "safe area". They report to their designated assignments and provide dedicated services for 21 days or more. The average work day is 12 to 14 hours at an assigned center of operations.

Chuck's most recent assignment involved a trip to St. Thomas, Virgin Islands. Hurricane Marilyn devastated 80% of this popular tourist island. Houses were flattened, food supplies destroyed, lives lost. Most of the island was without electrical power for 15 to 20 days. The first few days found the volunteers sleeping on the roof of the airport terminal. When motels were finally opened, the volunteers had to sleep six to a room. Each room was furnished with two double beds, one army cot, and one beach lounge chair. Following a clockwise pattern, the volunteers changed sleeping locations each night to permit equal rest in a real bed!

Chuck's assignments to date include the Los Angeles earthquake, Houston floods, tropical storm Gordon (Florida), Sacramento floods, New Orleans floods, and Hurricane Marilyn.

All Red Cross disaster relief is given **free of charge** as a gift from the American people. This is made possible by generous contributions of the people's time, money and skills. Volunteers are not paid. Their time is a personal gift to the Red Cross and the people in the disaster area.

Chuck plans to continue with the Red Cross relief work. If you are interested in becoming a volunteer,

CALENDARUL SOLIA 1996

The **Solia Calendar Annual Almanac** was mailed to all subscribers the week of December 18. You should receive your copy by mid-January at the latest. If you do not receive a copy, call or write to our office (see page 2, top).

Please look for the donation envelope in the book and generously support this wonderful project.

POSITION AVAILABLE

Full-time Director of Religious Education

Antiochian Orthodox Christian Archdiocese
of North America

Please write for Brochure and
Application Procedure:

Search Committee for Full-Time Director of Religious Education

c/o 643 S. Olive St., Ste. 200
Los Angeles, CA 90014

Deadline for Application Being Received:
March 15, 1996.

Applications will be held in strict confidence.

contact your local American Red Cross office or feel free to contact Chuck in Canton, Ohio.

Chuck is a member of St. George the Great Martyr Romanian Orthodox Church of Canton, Ohio. He is married to Joanne (Urdea) and the proud father of one son, Douglas. He is active in his local parish and served as a delegate and secretary for the 1995 Episcopate Congress.

Chuck's example of selfless service is an inspiring model of one way to show our love for God and his creation. ✱

ALEXANDER O. GEBHARDT & DUMITRU GOLEA GOLDY-GEMU SCHOLARSHIPS

Mrs. Alexandrina Svoronou, President of the **Alexander O. Gebhardt Foundation**, having considered that the need in Romania was a priority, accorded grants for the previous two years to the **Lyceum Nicolae Balcescu** in Braila and to the **University of Jassy**.

This year, the Foundation has asked the Episcopate Office to announce that it will offer the **Alexander O. Gebhardt Scholarship** for \$1,000 to two recipients for 1996.

The Romanian Orthodox Episcopate of America is also taking applications for the **Goldy (Dumitru Golea Goldy-Gemu) Scholarship** for 1996. Two scholarships are offered in the amount of \$1,000 each.

Thus, a total of four \$1,000 Scholarships are being offered. The requirements for both scholarships are the same. Please see the following information as to how to apply.

Requirements

Scholarships will be awarded to **undergraduate students** of Romanian origin according to the established Requirements and Rules. It is imperative that all forms be filled out completely and all copies of supporting documents accompany the applications. Therefore, **upon applying, advise whether you are a recent high school graduate or are already enrolled in college.**

To give time to applicants to assemble all of the necessary documents requested, we have fixed the **Cut-Off Date as May 31, 1996.**

Recipients will be notified by mail. The decisions of the Award Committee are final, and we ask that you do not phone the Episcopate or the Committee members.

An applicant who receives adequate financial aid from his/her family, from the school he/she is attending, from other scholarship funds, or from any other source, should seriously consider not applying in deference to those applicants having greater financial need.

Applicants may apply for both scholarships and may obtain forms from: GEBHARDT Scholarship and/or GOLDY Scholarship, R.O.E.A., PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309.

THE POOR MAN'S PRAYER

Alexandrina Svoronou 1995

Oh, God, my Lord
Have pity on me
And teach me how to live in poverty;
You know that this is not a vice
And it is not my destiny.
I want to live with dignity
And teach my children
That one who knows
And one who lives
According to your Laws
Forever will be happy.

ARFORA ALMANAC

January, 1996

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

Where does the time go? In another five months there will be another ARFORA CONGRESS.

The month of January is "resolutions month." How many of us actually carry out the resolutions we make on the spur of the moment? To make a resolution and carry it out usually means to change a life style. That is why resolutions so often fail.

In church meetings and in business meetings, how often are resolutions made which are never followed through. What is involved in the "follow-through"? Objectives have to be designed — you have to decide what you actually want to happen. Procedures have to be followed — how are you going to resolve the problem. Action has to be taken — what are you actually going to do to get where you want to go.

When I think of all the motions we "put on our books" — whether it is New Year's Resolutions, parish council motions, ladies' auxiliary motions, church school motions — how many of them are actually completed? It is interesting to sit down and read motions recorded in minute books in the past years. Some of them have been completed; some of them have been completely forgotten; some of them have been made and passed year after year without any action taken on them. The only ones on which action is taken are the ones that we take a personal interest in, set up a committee for and take action on.

The A.R.F.O.R.A. Constitution and Bylaws and those of the R.O.E.A. state that anyone over the age of eighteen (18) should take on the responsibility of membership in the Church. What is "responsibility of membership"? It is attending meetings, voting, committing financial and moral support and taking responsibility for action. This means participating in the parish, in the organizations, in the auxiliaries and in the national and international organizations. Only through commitment will our faith grow; and along with our strengthened faith will our church membership, our auxiliaries and our organizations grow.

In January, let each one of us resolve to strengthen our faith and reinforce our beliefs. If all of us had started this action at the age of 18 or earlier, our faith would now flourish as would the organizations to which we belong.

With that I will say, Christ is born. Glorify Him! May the New Year bring you many blessings, good health and happiness in your work. **May God Bless Us All! ***

(Dr.) Eleanor Bujea, President

MARCH FOR LIFE JANUARY 22

On January 22, the Pro-Life Organization will march in the nation's capital for the 23rd year, marking the legalization of ABORTION-ON-DEMAND. Since that time, nearly 40 MILLION pre-born human beings have been murdered by abortion in the United States alone.

Since 1987, Orthodox hierarchs, clergy and faithful have taken part in the "MARCH FOR LIFE" which annually draws more than 100,000 marchers. The Orthodox presence is important, because it bears witness to the 2,000 year history of the Christian Church as Pro-Life and re-emphasizes that it is not a political issue but a moral one.

The marchers will meet in The Ellipse, across from the White House on Monday, January 22, 1996, at 11:30 a.m. **For further information: Orthodox Christians for Life, (516) 271-4408. ✱**

A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The first A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN was offered for the first time in 1994. Two scholarships, each for \$500.00 will be awarded for the 1996-1997 school year to selected students who have successfully completed their first year of an undergraduate program.

REQUIREMENTS

1. The applicants must be communicant members of a parish under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America.
2. They must have successfully completed their first year in an accredited university or college.
3. They must be registered in an accredited undergraduate university or college for their next year of study.
4. Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship Committee at the address listed below: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to their character.
5. A 3x4 black on white glossy photograph must be included with the above specified information.
6. A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards, shall constitute formal application.

Completed application must be in the hands of the Committee by **May 15, 1996**. Send request for application to:

A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship, P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309. ✱

HIERARCHAL SCHEDULE

November 18-19. Falls Church, VA. Protection of the Holy Mother of God. Saturday evening, Vespers of the Resurrection. Sunday, Divine Liturgy. Banquet.

December 3. St. Nicholas, Troy, MI. Sunday, Divine Liturgy. Hram Banquet.

December 8-18. Mission Visitations.

December 8-9. Atlanta, GA. Sts. Constantine & Helen. Friday evening, Vespers. Saturday morning, Blessing of the Chapel and Divine Liturgy. Festive Banquet & Colinde.

December 9-13. Houston, TX. St. Mary of Magdala. Saturday evening, Vespers of the Resurrection. Sunday, Blessing of the Chapel and Divine Liturgy. Festive Banquet.

December 13-14. Venice, FL. Pastoral Visits and Blessing of Homes.

December 15-16. Orlando, FL. Holy Trinity. Friday Vespers at St. Petka Serbian Church. Saturday morning, Divine Liturgy and Luncheon.

December 16-18. Jacksonville, FL. St. Anne. Saturday evening, Vespers of the Resurrection. Sunday morning, Blessing of Chapel and Banquet. ✱

MOVING?

Send your old and new addresses to:
**SOLIA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240-0185**

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

Xth Edition

New Easy to Read Laser Printing

Great Gift for Showers, Weddings, Birthdays, etc.

ORDER

_____ copies of POFTĂ BUNĂ
@ \$10.00 each (U.S. funds only)

Total \$ _____

Make check payable to:

St. Mary's Society

c/o Marie Sandru

3097 W. 230TH ST.

NORTH OLMSTED, OH 44070

Name _____

Address _____

City _____

State _____

Zip _____

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Buf, Stephanie Elena**, daughter of Pavel & Renana Buf, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Paul & Maria Micu.
- Cherler, Christopher**, son of Cristian & Simona Cherler, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Marius & Liliana Beceriga.
- Clapa, Mark Sebastian**, son of Mircea & Ligia Clapa, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Paul & Liliana Draga.
- Constantine, Rodica Rachel-Anne**, daughter of Gregory & Rodica Constantine, Pittsburgh, Pennsylvania. St. Elias, Ellwood City, PA. Godparents: Valentin & Mirela Dorosan.
- Crisan (Buluceanu), Armand Louis**, daughter of Claudia G. Crisan, Strongsville, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Dan & Carmen Spirescu.
- Cucu, Anthony Daniel**, son of Daniel & Mihaela Cucu, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Ion & Elizabeth Brinzea.
- Dima, Diana**, daughter of George & Iuliana Dima, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Constantine & Cristina Dima.
- Dragos, Nicole Julia**, daughter of John & Jill Dragos, Jr., Akron, OH. St. George, Canton, OH. Godparents: Fred & Christine Haymond.
- Enescu, Ashley Nicole**, daughter of George & Sorina Enescu, Maple, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Rodica Kimak.
- Farca, Michael Daniel**, son of Traian & Lucia-Mirela Farca, Round Lake Beach, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Cristian & Maria Covaci.
- Haraga, Alexander Michael**, son of George & Ruxandra Haraga, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Alexandru & Anca Meadu.
- Holt, Thomas Donald**, son of Maurice & Agnes Gallant Holt, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparent: David Brown.
- MacRae, Karina Tamara**, daughter of James & Romana Bomp MacRae, Newmarket, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florica Tataru & Alexandru Oltean.
- Marshall, Michael William George**, son of Dean & Penelope Woolford Marshall, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Octavian & Jeanie Pope.
- Mihalcea, Elena Mihaela**, daughter of Sorin & Kelly Mihalcea, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Salvadore & Mihaela Margaglia.
- Mocanu, Hartley Marcel**, son of Constantin & Filma Mocanu, Downsview, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ioan & Irene Rapeanu.
- Pester, Rachel Victoria**, daughter of Walter & Crina Boc Pester, Parma, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Matei & Marge Raica.
- Plesa, Andrea Nicole**, daughter of Nicolae & Sandica Plesa, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Viorel & Nathalie Vilcu.

- Scaunas, Elena Mihaela**, daughter of Michael & Dorina Scaunas, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Nick & Silvia Chaban.
- Serban-Nae, Costeen Richard**, son of Gheorghe & Carmen Serban Nae, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Constantin & Viorica Noe.
- Sima, Jessica Elena**, daughter of Mircea & Cerasela Sima, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Lucian & Valentina Strimbu.
- Tamas, Brandon Ted**, son of Ted & Stella Zalac Tamas, Hartland, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Georgel & Anna Miklea.
- Telipasa, Lauren Marie**, daughter of John & Colleen Simm Telipasa, Newmarket, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ilie & Hilda Dumitru.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Holt, Judy Carol**, Winnipeg, MB. St. Mary, Calgary, AB. Rev. Fr. Michael Lupu.
- Pherwani, Jagdish**, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Rev. Fr. Dr. Cezar Vasiliu.

MARRIAGES

- Barbu, Viorel and Aurelia Sokarda**, Drumbo, Ontario. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Nick & Viorica Marioncu.
- Litvin, Gabriel and Florentina Dragnea**, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Mihaela Barbu.
- Moran, Ioan and Adriana Purice**, Hamilton, ON. Holy Cross, London, ON. Godparents: Adam & Livia Moran.
- Patrascanu, Andrei Mihai and Livia Rus**, Hamilton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Valeriu & Paulina Cercel.
- Pester, Walter and Crina Boc**, Parma, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Matei & Marge Raica.
- Pora, Nicholas George and Marion Jessica Darchuk**, Metcalfe, ON. Holy Cross, London, ON. Godparents: Lion Whitham.
- Savu, John Jr. and Tammy Ann Ludwig**, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Victor & Maria Chuca.
- Teoharie, Aurel and Eugenia Damian**, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Petre & Gabriela Tindirisi.
- Tudor, Ilie and Clara R. Acatrinei**, Dublin, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Luca & Ileana Matei.

DECEASED

- Boeru, Ines**, 39. St. Nicholas, Montreal, PQ.
- Bugar, Florica**, 83. St. John, Kitchener, ON.
- Cavachi, Nicolae**, 69. St. George, Toronto, ON.
- Ghindia, Maria**, 95. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.
- Grigoriu, Eugenia**, 70. Holy Cross, Alexandria, VA.
- Irimie, Victoria**, 88. St. Mary, Cleveland, OH.
- Phillips, Abraham**, 78. St. Mary, Cleveland, OH.
- Popa, Ioan Serban**, 90. St. George, Toronto, OH.
- Tater, George Donald**, 88. St. George, Regina, SK.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$ 200.00
George C. Costea, New Baltimore, MI.....	\$ 100.00
Dr. Violet Leathers, Silver Lake Village, OH..	\$ 100.00
M/M Daniel C. Miclau, Middleburg Hts., OH ..	\$ 100.00
Victor Dinu, Skokie, IL.....	\$ 50.00
Nicolae Druga-Iancu, Anaheim, CA	\$ 50.00
M/M George Fluter, St. Clair Shores, MI	\$ 50.00
Constantin Marandici, Sterling Hts., MI	\$ 50.00
Rev. Fr. John Dinu, Skokie, IL	\$ 25.00
Zoita Maresancu, La Crescenta, CA	\$ 25.00
M/M William Popescul, Las Vegas, NV	\$ 25.00
M/M John C. Serban Jr., Jacksonville, FL	\$ 25.00
M/M John Zakhi, Fort Wayne, IN	\$ 25.00
Eva Gavala, North Hills, PA	\$ 15.00

GENERAL DONATIONS

International A.R.F.O.R.A.	\$3,500.00
(Painting of ARFORA House)	
Helen Muntean, Troy, MI.....	\$ 10.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$ 10.00

MEMORIALS

Cecelia Derstine, Scwensville, PA	\$ 200.00
(I.M.O. Uncle, Fr. John Toconita)	

EPISCOPATE DUES

St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$8,730.00
------------------------------------	------------

EPISCOPATE SUNDAY

Holy Cross, Hermitage, PA	\$ 810.00
Descent of the Holy Ghost, Merrillville, IN	\$ 455.00

BISHOP'S VISITATION (TRAVEL) FUND

St. Nicholas, Troy, MI	\$ 300.00
------------------------------	-----------

WILLIAM R. STANITZ-AROY SCHOLARSHIP FUND

M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$2,000.00
--	------------

MISSION FUND

Bishop NATHANIEL, Grass Lake, MI	\$ 600.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$ 400.00
Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI	\$ 250.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$ 76.15
St. George Ladies Auxiliary, Canton, OH	\$ 50.00

HELP FOR ROMANIA

Anonymous	\$1,000.00
Bishop NATHANIEL, Grass Lake, MI	\$ 200.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$ 143.70

GREETING

May the Love, Joy, Spirit
and Brotherhood of the Season
be yours - now and
throughout the coming New Year.

Mr. & Mrs. Cornell Cotosman
Addison, Illinois
and Courtney Marie (Scumpii)

SOLIA

November 17 - December 8, 1995

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

Ion Afuza, Baldwin, NY	\$20.00
M/M George Dragila, Battle Creek, MI.....	\$15.00
M/M Nicholas Chiacu, Woonsocket, RI	\$15.00
M/M Dan Porocho, St. Clair Shores, MI	\$15.00
M/M Charles Nanas, Livonia, MI	\$12.00
Petar Keta, Cleveland, OH	\$12.00

SUBSCRIPTIONS

State Historical Society of Wisconsin, Madison, WI
John Puia, Canton, OH
Violet Strauss, Aurora, IL
Rev. Basil Prisacarou, Patchogue, NY
Michael R. Sfat, Manitowoc, WI
Msgr. Andrew Hutnyan, Manville, NJ
Universitaets Bibliothek, Tuebingen, Germany
Barbara Dube, Windsor, ON
Nicolas Panturescu, Richmond Hill, ON
Dr. Basil Lapadat Marcu, Mexico
St. Mary Church, St. Paul, MN
Elizabeth Voitcu, New York, NY
George Galat, Englewood, FL
M/M Sam Pistrui, Katy, TX
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ
Radu Petrescu, Cleveland, OH
Rev. Fr. Simion Caplat, Windsor, ON
George Antonese, Redford, MI
Dr. Elaine Kleiner, Terre Haute, IN
M/M William Popescul, Las Vegas, NV
Anton Gornea, Detroit, MI
M/M Nick Dan, Twinsburg, OH
Holy Trinity Church, Los Angeles, CA
Eli Todoran, Sr., Van Wert, OH

ATTENTION!

Clergy, Parish Councils, Parish &
International Auxiliaries and Subscribers

1996 "SOLIA - THE HERALD"
DEADLINES FOR SUBMITTING ARTICLES

Issue	Deadline
February	January 12
March	February 9
April	March 8
May	April 12
June	May 10
July	June 14
August	July 12
September	August 9
October	September 13
November	October 11
December	November 8
January 1997	December 13

Invățătură, Despre Sfântul Botez

Odată cu Botezul Domnului, prăznuim astăzi, fraților, și sărbătoarea botezului nostru, al fiecăruia dintre noi. Eram niște prunci neștiutori, când am primit Sfântul Botez. Să înțelegem acum, când suntem mari, ceea ce atunci nu puteam înțelege și să primim, printr'o alegere liberă, drumul credinței, pe care, încă din pruncie, Biserica l-a deschis înaintea libertății noastre.

Taina Botezului, fratilor, este, precum se știe, cea dintâi din cele șapte Taine ale Bisericii. E Taina fără de care nu poți fi creștin. Mântuitorul a rânduit Taina aceasta după Învierea Sa, când a zis Apostolilor Lui: "Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh." (Matei 28, 19), dar, de fapt, El ne-a pregătit această duhovnicească scăldătoare încă din ziua Botezului Său, de la Iordan. Este Taina prin care ne curățim de păcatul strămoșesc: moare, adică, omul vechi din noi și se naște omul cel nou, prin împărtășirea din harul Sfântului Duh al Domnului, putând nădăjdui ca, prin credință și fapte bune, să ajungă a dobândi mântuirea (Fapte 2, 38). Este lucrarea văzută și nevăzută a nașterii din nou a omului "din apă și din Duh" (Ioan 3,5).

Sfântul Botez nu poate fi săvârșit decât de Sfinții Apostoli și de urmașii lor, episcopii și preoții. Numai în caz de primejdie de moarte, îl poate săvârși orice mirean botezat, dar și atunci dacă pruncul scapă cu viață — preotul trebuie să-i citească celelalte rugăciuni și să-l facă părtaş și celorlalte Taine, care stau la poarta de intrare a omului în creștinism, adică Taina Sfintei Împărtășanii și Taina Ungerii cu Sfântul Mir.

Unii rătăciți de la dreapta credință a Bisericii Ortodoxe nu recunosc botezul copiilor. Ei socotesc că botezul trebuie făcut la o vârstă mai înaintată (după 16 ani). Aceștia nu țin seama nici de poruncile Sfintei Scripturi (Fapte 14, 14-16, 27-34, 48; I Cor. 1, 16), nici de hotărârile Sfințelor Sinoade (de ex. Sinodul din Cartagina, care, prin canonul 124, a hotărât: "Toți cei ce nu vor să primească botezul pruncilor, să fie anatema și nici de mărturiile Sfinților Părinți).

Noi însă, dreptcredincioșii, la această sfântă prăznuire a Bobotezei, ne ducem cu gândul la ziua sfântului nostru botez, fiecare pentru sine și toți laolaltă, și-L rugăm pe Dumnezeu, de fiecare dată, să ne spele din nou, duhovnicește, de toate pornirile firii noastre păcătoase, omorînd pe omul cel vechi din noi, și să ne dăruiască harul, puterea și bucuria să ne simțim și să fim o făptură nouă, cu adevărat, prin harul și prin împreună-lucrarea cu noi a Duhului Domnului nostru Iisus Hristos. Amin. ✱

Din Proloage

Sfinții Trei Ierarhi: Vasile, Grigore Și Ioan .

În calendarul bisericesc în fiecare zi este evocat un sfânt căruia i se aduce cinstea cuvenită. Astfel luna Ianuarie pomeneste pe Sf. Ioan Botezătorul, Sf. Grigore de Nissa, Sf. Antonie cel Mare, Sf. Efrem Sirul și Sf. Maxim Marturisorul, culminând în 30 Ianuarie cu pomenirea Sfinților Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de Aur, adevărate genii ale creștinismului.

La început au fost discuții între creștini, neștiindu-se care dintre sfinți să fie așezat pe o scară mai înaltă. Sf. Vasile era apreciat ca om al acțiunii, Sf. Grigore pentru profunzimea cugetării sale teologice, Sf. Ioan pentru dulceața graiului său. Sf. Trei Ierarhi s'au arătat în vis unui episcop cu numele Ioan, spunându-i că de fapt, în fața lui Dumnezeu, ei sunt egali. În felul acesta s'a acceptat de către toți creștinii ca Sf. Trei Ierarhi să aibe o zi de prăznuire comună — în 30 Ianuarie.

Dar să încercăm să le evocăm firul vieții în cele ce urmează. Sf. Vasile cel Mare s'a născut în orașul Cezareea Capadochiei în 330, trăind până la 379, din părinți creștini care i-au dat o creștere aleasă, în deosebi bunica sa, Macrina și mama sa, Emilia. Studiile filozofice le face în Cezareea, Constantinopol și Atena iar apoi se retrage în părțile Pontului, înființând o mănăstire cu bune reguli de conducere. Cu averea moștenită înființează un spital la Cezareea. La vârsta de 35 ani este hirotonisit preot și, după șase ani, este ales episcop al Cezareii, păstorind în această calitate până la moarte. De numele Sfântului Vasile sunt legate calitățile sale de apărător dogmatic al creștinismului primar împotriva arianismului, care încerca să răstălmăcească divinitatea Fiului Dumnezeiesc. Arie este combătut de Sf. Vasile prin datele Sf. Scripturi, arătându-se că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, născut din veci din Tatăl, iar cu trup omenesc din Fecioara Maria, prin Duhul Sfânt.

De la el au rămas multe scrieri care mărturisesc dreapta credință și mai cu seamă Sfânta Liturghie ce o săvârșim de patru ori pe an precum și în Duminicile Postului Mare. A scris adânci prelegeri despre Psalmi. A fost un om bun, plin de acțiune, iubit de popor.

Sf. Grigore Teologul sau de Nazianz (329-390) este arătat de Sf. Vasile cel Mare ca "vas ales și fântână adâncă, gura lui Hristos." El a fost marele tălmăcitor al adevărilor dogmatice despre Hristos încât pe drept i s'a dat numele de "Teologul." Născut în satul Nazianz din Capadochia, cu educație aleasă creștinească de la mama lui Nona, și-a făcut studiile la Cezareea Capadochiei, Alexandria, Atena. A fost coleg cu Sf. Vasile cel Mare și cu Iulian Apostatul. După studii s'a botezat și s'a retras în mănăstirea din Pont, unde s'a îndeletnicit împreună cu Sf. Vasile cu studiul, râvna la rugăciune și asceza. Este hirotonisit preot și, curând,

Cont. la pag. 24

Câte Suflete Am Mântuit?

Mărturisirea Unui Preot Pensionar

Iată ce întrebare poate să-și pună ori ce preot, care are un număr de ani, în special cei care au mai mult de zece, ori cincisprezece ani în misiunea sfântă dată preoților în păstoria sufletelor, pentru mântuirea lor.

Această întrebare și-a pus-o un preot bătrân, ajuns la neputințele fizice și la timpul când nu mai avea nici un rol în viața socială, ci era doar o sarcină grea în grija familiei sale, care se lupta cu cheltuieli mari cu doctori, medicamente și pe deasupra cu suportarea nervilor lui ... Mintea îi era clară, amintirile i se perindau înaintea ochilor lui sufletești ca un film de cinema, începând din frageda copilărie, dinainte de a merge la școala primară, cum a continuat cu studiile la liceu și cum a simțit ca o chemare cerească să continue cu studiile pentru o pregătire în serviciul sfintei Biserici, ca să urmeze o Facultate de Teologie. Și-a împlinit dorința, s'a pregătit cu zel, și a promovat cu succes și Doamne Dumnezeule, cât era de convins că va sluji lui Dumnezeu din toate puterile sale, după ce va primi harul sfintei Preoții.

S'a căsătorit, a obținut o parohie și-a început conștiincios slujirea de preot după rânduielile prevăzute de canoanele bisericești adică își făcea serviciul religios dumineca și în sărbători, predica explicarea evangheliei, sâmbăta după masă câteva ore de religie cu copii de la școala primară, servicii ocazionale ca botezuri, cununii religioase, înmormântări, parastase și vizite la casele credincioșilor. Și cu asta se termina toată activitatea lui preotească.

Mai avea și ceva activitate de birou când trebuia să raporteze datele oficiale cerute de Episcopie, din când în când câte o ședință cu consiliul parohial, supravegherea situației financiare a bisericii purtată de epitropi, pe care o înregistra regulat și făcea o dare de seamă anuală la adunarea parohială și înaintată autorității bisericești. Toată activitatea aceasta se poate socoti la câteva ore de muncă pe lună.

Restul timpului era pentru cele materiale, gospodărești ale familiei sale, căutând să fie în rândul celor bine situați material din parohie și cu care era în cele mai bune relații, fiindcă aceia erau în conducerea comunei respective și cu toți intelectualii, atât din comună cât și din regiune. Pe toți aceștia nu îi interesa problemele sufletesti, ci numai cele materiale și pămîntele era mulțumit că era în societatea aceasta bine situată și respectat de toată lumea. Inchidea ochii la slăbiciunile lor și nu îndrăznea să-i facă atenți de călcarea poruncilor dumnezeiești. Materialismul lor l-a făcut să fie și el ca ei și astfel a pierdut elanul cu care și-a început serviciul preoției, cu atâta entuziasm tineresc.

Acum își revizuieste toată activitatea preotească și își dă seama de toate lipsurile ei și se acuză singur, dar acum e prea târziu. Acum își dă seama că el nu și-a făcut datoria de păstor sufletesc, așa cum cerea sfânta lui misiune preotească și mulți s'au rătăcit de la credința

cea adevărată a lui Hristos Dumnezeu, păstrată de aproape două mii de ani în sfânta Biserică Ortodoxă. Unii au trecut la sectari, alții s'au răcit față de biserică și nu au mai cercetat-o; acum își aduce aminte de învățătura Mântuitorului nostru Iisus Hristos despre omul care având o sută de oi, pierzându-se una, le lăsa pe cele nouăzecișinouă și mergea să o caute și găsindu-o pe cea pierdută, se bucura și chema vecinii și prietenii ca să se bucure împreună ce el, că și-a găsit oaia, că așa o bucurie și mai mare va fi în cer de un păcătos ce se pocăiește, decât de 99 de drepti care nu au nevoie de pocăință. (Luca 15:4-7). Acuma ce poate el să aștepte de la cer, fiindcă el nu s'a ostenit să producă nici o bucurie cerească, deoarece la vremea aceea, Satana îl sfătuia să nu umble după păcătoși să vie la biserică și să se pocăiască, zicând că nici Hristos n'a umblat de la casă la casă ca să vie să-L urmeze, ci El le vorbea și lumea se strângea în jurul Lui, dar nici aceia nu toți s'au pocăit, deci să predice la biserică și datoria îi este îndeplinită.

Acum își aduce aminte cum încă din primii ani de preoție nu a avut o carte de rugăciuni să se roage zilnic; nu a avut o Biblie pe care să o citească pentru cunoașterea cuvântului Dumnezeiesc, ca să poată combate pe sectari și pe cei care îi admirau, părăsind biserică; nu și-a cumpărat o psaltire, o carte de învățatură creștină ortodoxă, așa zisul Catehism, cu care să poată învăța pe fiii săi credincioși strictul necesar pentru mântuirea sufletelor lor; nu și-a procurat o Filocalie, din care putea să aibă atâtea exemple de purtare creștinească și preotească, nu și-a procurat cărțile cu descrierea vieților sfinților și cele cu conținut de literatură religioasă, care au apărut între timp și acelea foarte folosite pentru păstoria fiilor săi sufletești; s'a zgârcit și a considerat că el este destul de cult și bine pregătit pentru cariera la care s'a dedicat; nu și-a cumpărat icoane cu Mântuitorul și Maica Domnului și o candelă, în fața cărora să-și plece genunchii să se roage lui Dumnezeu pentru sprijinul necesar în preoția lui activă; nu și-a cumpărat nici măcar un Liturghier, din care să citească Sâmbătă seară, ori Dumneca dis de dimineață rugăciunile și canonul pentru Sfânta Împărtășanie, ca să fie pregătit cu umilința necesară și cu pocăință pentru evenimentul atât de important la săvârșirea sfintei Taine a Euharistiei. Socotea că este suficient ca să citească o singură rugăciune dintre cele 12 și aceea în grabă în timpul Utreniei, când cântăreții cântau stihirile respective, dar canonul cu toate rugăciunile de umilință și de pocăință, abia acuma de când s'a pensionat a apucat să-l cunoască și la fel abia acum și-a dat seama de toate îndatoririle pe care le-a avut ca preot și pe care le-a neglijat ...

Acuma își dă seama că în loc să vorbească de cele sfinte cu enoriașii săi, el îi întreținea cu fleacuri, cu glume și era încântat că știe multe bancuri și că toți

îl apreciau. Acum își aduce aminte că a neglijat de săraci pe cari el personal putea să-i ajute material, ori să fi asociat mai mulți creștini să facă acte de milostenie, dar n'a făcut. Pe tineri, înainte de căsătorie nu i-a lămurit cu sfaturi evanghelice și practice în vederea căsătoriei; pe bolnavi nu i-a cercetat, numai dacă l-au chemat și atunci în cazuri de extremă urgență, când unii nici nu s'au mai putut spovedi spre a fi împărtașiți. Acum regretă că el s'a ținut departe de a ști ce se petrece printre credincioșii săi, de cazurile când se îmbolnăvea cineva și putea să-l viziteze, să-l îndrume pentru vindecarea trupească și sufletească. Acum se roagă lui Dumnezeu ca să-i ierte pe toți credincioșii adormiți pentru că din vina lui au murit în păcate. Nu era la curent cu conflictele ce se întâmplau între diferiți credincioși, la care putea să vină cu sfaturi de împăciuire și revenire la dragoste creștinească, nu era la curent cu evenimente norocoase, la care să participe cu dragoste și bucurie de părinte sufletească; dar el, preot respectat de credincioși și de autoritățile lui superioare, a crezut că el și-a făcut datoria, și abia acum își dă seama cât de departe a fost el de îndeplinirea datoriei lui față de Dumnezeu, care l-a ales pe el ca slujitor la sfântul Său Altar.

Acum, de când a ieșit la pensie și ceva mai înainte cu câțiva ani, a început să-și procure toate cărțile de care ar fi avut mare nevoie în activitatea lui preotească, pentru a fi îndeplinită spre mântuirea păstoriților săi și în special pentru mântuirea lui proprie. Acum își aduce aminte că a suferit de păcatul mândriei, cel dintâi păcat dintre cele șapte păcate capitale, apoi și celelalte ca zgârcenia în loc să fi fost milostiv față de cei lipsiți și neajutorați; câte odată a fost invidios pentru pozițiile materiale sau sociale ale altora, în loc să se bucure cu ei; s'a pătat și cu desfrânarea aproape permanent cu gândul, apoi cu vorba, glumind și către alții, fiindu-le astfel un îndemn la păcate și de multe ori a desfrânat trupește cu soția lui în timpurile oprite de rânduiala sfintei Biserici, socotind că nu poate fi nevoie de înfrânare și nu e nici un păcat aceea, fiindcă e soția lui legitimă și acum regretă amar; cu lăcomia la mâncări și băuturi și acuma se căiește că nu a respectat posturile, pentru că și preotesei lui, specialistă în tot felul de mâncări, nu îi plăcea să postească; a suferit și de păcatul mâniei, că dacă se supăra pe cineva nu a mai vrut să-l vadă: nu căuta să-i facă rău, dar nu căuta să se împace cu cel ce l-a vătămat, nu era dispus pentru iertare; și de lene avea parte în activitatea lui preotească, fiindcă era o fire comodă și nu era dispus să facă nici un efort intelectual pentru a fi în folosul nu numai al păstoriților săi, ci chiar în general, al societății. Nu s'a interesat niciodată de situația materială a altora și poate că erau dintre aceia care ar fi vrut să cerceteze sfânta Biserică, dar nu aveau posibilitatea să-și cumpere haine de sărbătoare, sau aveau alte impedimente și el era în situația binecuvântată de Dumnezeu și putea să-i ajute, dar nu i-a ajutat.

Acum se roagă zilnic cu toate rugăciunile și stăruie asupra fiecărei fraze, asupra fiecărui cuvânt și meditează despre însemnătatea lor în parte și separat și se gândește

de ce nu s'a rugat astfel în timpul preoției, când și-ar fi dat seama cât de des sunt repetate în rugăciuni cuvintele ca: fărădelegile, greșelile, minciunile, clewetirea, vorbirea multă fără rost, ne iubirea de frați, sfada, osândirea altora cu vorbirea de rău, ocara, jurământul, râsul nebun, păcatele făcute cu văzul, cu auzul, mirosul, gustul, pipăitul, știute și nestiute, vorbind poate ceva, care a putut supăra pe alții fără să știe, ori fără să își dea seama, etc. dar va răspunde pentru toate.

Se roagă pentru iertarea lui, dar se roagă lui Dumnezeu și pentru toți clericii creștini, ca să-i lumineze și să-i întărească cu harul Sfântului Duh, spre a nu cădea în păcatele care le-a săvârșit dânsul și prin ei să se îndrepteze și tot poporul creștinesc, care în zilele noastre este așa de tare îndepărtat de legea și voința lui Dumnezeu. Zice dânsul: "Pentru neglijența noastră, a clerului, s'au îndepărtat oamenii de sfânta Biserică și s'au lepădat de credința în Dumnezeu și a apărut comunismul și ateismul în țara noastră, care a fost atât de credincioasă, încă de la întemeierea poporului nostru românesc. Vai nouă nemernicilor, că nu ne-am făcut datoria de păstori sufletești ai fiilor lui Dumnezeu, ce ne-au fost încredințați nouă." Se roagă în genunchi, seara și dimineața, cu ochii înlăcrimați pentru toți viii și morții, care au căzut în păcate pentru neglijența lui de păstor sufletească și pentru cari el va fi tras la răspundere de Domnul, și acest fapt îl îngrozește, căpe lângă păcatele lui personale, va mai fi răspunzător și pentru păcatele tuturor fiilor săi sufletești. Suferă îngrozitor: trupește și sufletește.

Printre rugăciuni, mai zice oftând: O, Doamne, Dumnezeule, pentru ce nu mi-am dat seama de răspunderea mea, pentru sufletele păstoriților mei, până mai eram în putere și mai serveam la Sfântul Tău Altar! Poate, că așa fi fost mântuit. ✽

BIBLIA

Ea sunt iudeocentric în cultura Europei, că dacă scoți Biblia din Europa atunci Shakespeare devine glumeț tragic. Fără Biblie, europenii, chiar și laureații premiului Nobel, dormeau în crăci. Știința și filozofia greacă sunt foarte folositoare, dar nu sunt mântuitoare. Prima carte mântuitoare și consolatoare pe continent — suverană — e Biblia.

Există o carte a unui savant american care încearcă să motiveze științific Biblia. Asta e o prostie. Biblia are nevoie de știință cum am eu nevoie de Securitate.

Luther, cât e el de eretic și de zezec, a spus două lucruri extraordinare: că creația autonomă e o cocotă și că nu există adevăr în afară de Biblie. Mie mi-a trebuit o viață întreagă ca să aflu asta. El nu era așa bătrân când a dibăcit chestia asta, că era călugăr augustin ... Mie mi-a trebuit o viață ca să mă conving că în afară de Biblie nu e nici un adevăr.

Shakespeare, pe lângă Biblie, — eu demonstrez asta și la Sorbona — e scriitor din Găești. ✽

Petre Tușea

Scurt Istoric Al Misiunii Ortodoxe Sf. Arh. Mihail Și Gavril Sacramento, California

La 15 Noiembrie 1992, cu binecuvântarea Prea Sfintitului Nathaniel, a luat ființă noua Misiune ortodoxă românească din Sacramento, sub păstoria preotului Constantin Lăpuștea. De la prima Sf. Liturghie, oficiată în prezența a 23 de credincioși, numărul familiilor care s'au mai adăugat, a făcut ca azi comunitatea să numere 24 de familii întregi și 15 persoane parțiale. Misiunea a fost vizitată în mai multe rânduri de Pr. C-tin Tofan, iar în 19 Aprilie 1993 de Vlădica nostru, însoțit de Pr. C-tin Alekse din Los Angeles, oficiind Sf. Vecernie din a doua zi de Paști. Darurile oferite cu această vizită au fost deosebit de prețioase constând din: Sf. Antimis, Sf. Epitaf, Vase Liturgice, Sf. Cruce, un rând de veșminte, și o cădelniță.

Cât privește înființarea misiunii, un rol însemnat l-a avut D-l Ion Anghelescu, bun cunosător al românilor din această arie a Californiei. Ca președinte al Misiunii fiind ales D-l Ioan Roșca, un bun creștin ortodox și apropiat de toți românii din Sacramento, și prin străduința comună a tuturor credincioșilor, comunitatea a cunoscut o dezvoltare rapidă. În anul acesta, 1995, Aprilie 17 s'a se cumpărat o proprietate care urmează să devină Biserica Ortodoxă Română din Sacramento. Dintre familiile care au contribuit în mod substanțial la buna desfășurare a serviciilor religioase cât și materiale, amintim: Fam. Rosca, Fam. Doxan, Fam. Groza, Fam. Boian, Fam. Vasile Marin, Fam. Ionita, Fam. Vilculescu, Fam. Strungaru, Fam. Nicolici, Fam. Maria Marian, Fam. Grecu, Stoica Andreiu, și multe alte familii și persoane din Consiliul Parohial sau Comitetul de Doamne.

La Sf. Liturghie, strana este susținută de grupul coral condus de preotesea Rodica Lapuștea și copiii de Altar, Nicolae Lapuștea, Florin Lapuștea, Bogdan Corvin, S. Ristea, etc. Serviciile Liturgice se desfășoară până în prezent tot la 4415 El Camino Ave., Sacramento, Biserica Ortodoxă soră, condusă de Pr. Ian, ce ne-a găzduit dela început, înțelegând situația prin care trecem până la formarea noastră ca unitate de sine stătătoare. Ceace ne dezavantajează, este ora începerii serviciilor Liturgice fixat pentru ora 12 p.m. Suntem cu speranța la Dumnezeu să reușim în timpul cât mai scurt remodelarea clădirii de pe proprietatea cumpărată pentru a putea desfășura serviciile religioase la timpul potrivit, la noi acasă.

Până în prezent s'a reușit înaintarea actelor în vederea obținerii permisului de Biserica și întocmirea planului de construcție pentru remodelare. Odată cu obținerea aprobărilor, se va munci, bizuiți pe harnicii nostri

credincioși, care profesează munca de tâmplărie și dulgherie în activitatea lor zilnică.

Ceea ce ne îngrijorează este situația financiară, care a început să intre în declin, având în vedere cheltuielile la care ne-am expus prin cumpărarea proprietății și a plăților lunare ce trebuie să le facem. Am început să facem apel de ajutorare către toate comunitățile Ortodoxe Românești din America și Canada, în speranța că se va auzi glasul nostru și creștinii noștri ne vor veni în ajutor. Desigur, celor ce ne vor ajuta, la timpul potrivit, și noi le vom veni în ajutor. Știm că dorința noastră comună este de a ridica Altar de jertfă lui Dumnezeu, iar dacă dorim acest lucru, Dumnezeu va fi cu noi. Vă rugăm și pe d-voastră, dragi cititori ai acestor rânduri, să fiți cu noi, sprijinindu-ne financiar, iar ca recunoștință, vă vom pomeni la Sf. Altar în rugăciuni. ✽

Pr. Constantin Lăpuștea

ATEISM

O babă murdară pe picioare, care stă în fața icoanei Maicii Domnului în biserică, față de un laureat al premiului Nobel ateu — baba e om, iar laureatul premiului Nobel e dihor. Iar ca ateu, ăsta moare așa, dihor.

Eu când discut cu un ateu e ca și cum aș discuta cu ușa. Între un credincios și un necredincios nu există o legătură. Țăla e mort, sufletește mort, iar celălalt e viu și între un viu și un mort nu există nici o legătură. Credinciosul creștin e viu.

Ateii și materialistii ne deosebesc de animale prin faptul că nu avem coadă.

Ateii s'au născut, dar s'au născut degeaba. ✽

Petre Țuțea

Despre Smerenie

Smerenia este o virtute morală și este prima dintre cele ajutătoare, care sunt de folos în comportarea noastră cu aproapele, potrivit cu voia lui Dumnezeu, exprimată în sfintele Sale învățături și porunci, date omului spre a se menține în cadrul de legătură personală și de ascultare fiiască cu Dumnezeu. Această virtute este contrară păcatului mândriei, care este primul între păcatele capitale. Cu această virtute a smereniei, ne curățim sufletul de păcatul greu al mândriei, care a fost începutul tuturor celorlalte feluri de păcate. Lucifer în Ceruri și protopărinții noștri în rai au săvârșit mai întâi păcatul mândriei, dorind cunoașterea și egalitatea cu Dumnezeu, pentru care au fost alungați de la locul lor.

În dicționarul limbii române, smerenia este descrisă cu "atitudine sau comportare supusă, respectuoasă, plină de bunăvoință" și în al doilea rând în sensul de "cucernicie, evlavie, pioșenie." Smerenia mai poartă și denumirea de umilință, care este de fapt o atitudine de supunere față de Dumnezeu, Creatorul și Ziditorul lumii și al nostru.

Smerenia este și starea de modestie, care se poate vedea la omul smerit, de la felul cum se îmbracă și prin manifestarea în toate acțiunile sale în societate. La fel este și blândețea o parte bună a smereniei. În Dicționarul Noului Testament, ni se spune: "Smerenia este cuvânt **cu conținut pur creștin și se înțelege ca un dar de sus și o cunoaștere de sine în raport cu Dumnezeu și cu semenii noștri, dar care trebuie cultivat și păstrat** fiind totodată și o virtute." (Pr. Dr. Ion Mircea, pag. 453).

În Sfânta Scriptură sunt numeroase locurile unde se vorbește despre smerenie, care ne sunt modele de viață și comportare pentru a bineplăcea lui Dumnezeu și de a ne feri de ispitele ce ni le oferă cel viclean. Așa aflăm la Proorocul Miheia: "Ți s'a arătat, omule, ce este binele și ceea ce cere Dumnezeu de la tine: să fi drept, să iubești milostivirea și cu smerenie să umbli înaintea Domnului Dumnezeului tău." (6:8). La Deuteronom, 15:22, aflăm că Domnul consideră supunerea (smerenia) mai bună decât grăsimea berbecilor (jertfa). La Iov, 22:29, el spune: "Căci el (Domnul) pogoară pe înfumurat și pe cel mândru, iar pe cel cu ochii smeriți îl mântuiește." La Proverbe, 16:19, ne spune: "Mai bine să fii smerit cu cei sărmani, decât să împarți prada cu trufași" și la 29:23, ne spune: "Trufia umilește pe om, iar cel smerit cu duhul are parte de cinste." Cea mai bună caracterizare a smereniei o aflăm în Psalmul 50: "Jertfa lui Dumnezeu este Duhul umilit, inima înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi." În nenumărate locuri din Vechiul Testament aflăm cum Dumnezeu a iertat pe poporul Său când s'a umilit și s'a smerit, după ce a auzit de la proorocii și dreptii Lui, că Dumnezeu îl va pedepsi

pentru faptele lui urâte, când s'a întors la idolatri și a adus hulă împotriva lui Dumnezeu. Această smerenie, mai bine zis umilință, a Izraelului nu a pornit dintr'o inimă sinceră, evlavioasă, ci a fost forțată cu amenințare, după care a urmat pocăința, îndreptarea.

În Noul Testament, smerenia este una din cele mai înalte învățături ale Mântuitorului nostru Iisus Hristos, prin care ne îndeamnă ca să luăm exemplu de la El, când ne spune: "Luați jugul meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihna sufletelor voastre." (Matei 11:29). Când L'au întrebat ucenicii pe Domnul "Cine este mai mare în împărăția Ceriurilor? Iisus a chemat un prunc și a zis: Amin grăiesc vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția Ceriurilor. Deci, cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare în împărăția Ceriurilor." (Matei 18:1-4).

Mântuitorul i-a îndemnat pe ucenicii Săi să urmeze calea smereniei, ca una ce duce la împărăția Ceriurilor, dar mai mult decât atât, El a fost și cel mai înalt exemplu personal în aplicarea acestei învățături. După ce s'a sculat dela Cina cea de Taină, s'a încins cu un ștergar, a pus apă într'un vas și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul. (Ioan 13:4-5). După aceea le-a zis: "Dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru v'am spălat picioarele, și voi sunteți datori ca să spălați picioarele unul altuia. Căci v'am dat vouă pildă, ca, precum am făcut Eu, să faceți și voi," (Ioan 13:14-15).

I-a învățat pe ucenici, ca, atunci când sunt invitați de cineva la o masă să nu caute locurile de frunte, ca pe urmă să fie mutați spre rușine mai îndărăt și atunci le-a zis: "Că tot cel ce se va înalta se va smeri, și cel ce se va smeri se va înalta." (Luca 14:8-11). Apoi o frumoasă învățătură ne-a dat și în pilda cu Fariseul și Vameșul. Fariseul se ruga laudându-se cu fapte bune, cu zeciuală, etc., pe când vameșul stătea umilit mai departe, cu capul plecat își bătea pieptul zicând: "Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosul." Zic vouă, s'a coborât acesta mai îndreptat la casa sa decât acela; căci tot cel ce se înalta se va smeri, iar cel ce se va smeri pe sine se va înalta. (Luca 18:11-14). Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă în mai multe locuri la smerenie, la modestie, la blândețe, la fapte de iubirea aproapelui, iar în Epistola sa către Filipeni, îl dă pe Mântuitorul ca pe cel mai înalt exemplu și model de smerenie și supunere, de mângâierea dragostei, împărtășirea Duhului, milostivire și îndurare. (2:1). El le spune Filipenilor: "Nimic făcând cu ceartă sau cu mărire deșartă, ci cu smerenie, socotind pe alții de a fi mai de cinste decât voi înșivă. Nu căutați fiecare ale sale, ci ale altora. Cugetați în voi la fel ca și

Cont. la pag. 22

Despre Smerenie

Cont. de la pag. 21

Hristos Iisus, Care fiind în chipul lui Dumnezeu, nu a ținut ca la o pradă la egalitatea Lui cu Dumnezeu. Ci S'a golit pe Sine, a luat chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor și la înfățișare dovedindu-se ca un om. S'a smerit pe Sine, ascultător făcându-se până la moarte și încă **moarte de Cruce**. Pentru aceea și Dumnezeu L-a prea înălțat și i-a dăruit Lui numele, care este mai presus de tot numele. Ca, întru numele lui Iisus, tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de desupt. Și să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl." (Filipeni 2:3-11). Mântuitorul S'a jertfit pe Crucea Golgotei pentru mântuirea lumii și a noastră a fiecăruia. El, Dumnezeu și om fiind S'a umilit atât de mult încât a primit ca să fie pus în rândul criminalilor și a tâlharilor, ca să fie răstignit pentru păcatele noastre. "Și ca un miel nevinovat, fără de glas împotriva celui ce-L tunde pe dânsul nu și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui, judecata Lui s'a ridicat. Pentru fărădelegile poporului meu a fost adus spre moarte." (Isaia 53:7). Această profeție a răstignirii Mântuitorului este amintită și la Fapte, (8:32-33) la înălțarea lui Filip cu un Etiopian.

Pornind de la cele de mai sus, Mântuitorul, Fiul lui Dumnezeu și El însuși Dumnezeu fiind, S'a golit pe Sine ca să ia chipul nostru omenesc. Dacă ne gândim la evenimentul Nașterii Sale, El putea să-și aleagă locul într'un palat regesc, ori un palat de nobili, ori măcar o casă de oameni înstăriți; și-a ales peștera Betleemului. A fost înfășat de Prea curată Maica Sa, pururea Fecioara Maria și pus în ieslea dobitoacelor. Această peșteră nelocuită de oameni, a fost scutită de săvârșirea păcatelor omenesci. Mai mult decât aceasta, toată viața Sa a trăit-o în simplitate, și chiar a spus-o: "Vulpile au vizuini și păsările cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul." (Matei 8:20). Toate acestea le-a făcut pentru noi oamenii, ca să luăm exemplul Său, pentru a nu ne lega sufletul nostru de cele materiale și deșarte, care duc la căderea din harul lui Dumnezeu și la pierderea vieții veșnice.

Sfântul Ioan Botezătorul s'a smerit pe sine spunând Iudeilor: "Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui. Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez." (3:28 și 30). Pururea Fecioara Maria s'a smerit când îngerul Gavril a anunțat-o că va naște pe Fiul lui Dumnezeu, ea a zis: "Iată, roaba Domnului sunt, Fie mie după cuvântul tău." (Luca 1:38). Toți sfinții și dreptii lui Dumnezeu s'au bucurat și au trăit împodobiți cu această virtute a smereniei.

Să ne împodobim și noi sufletul cu această atât de minunată virtute morală, cerând harul Domnului nostru Iisus Hristos, cel Care S'a smerit luând asupra Lui păcatele tuturor oamenilor, pentru care și-a vărsat scump Sângele Său pe Crucea Golgotei, ca prin dragostea lui Dumnezeu Tatăl și prin împărțășirea Sfântului Duh, să avem înnoirea noastră sufletească și

Sfânta Muceniță Tatiana 12 Ianuarie

Aceasta a fost din Roma veche, pe vremea împărăției lui Alexandru Sever (223-235), din părinți credincioși, tatăl ei, în trei rânduri, a fost în dregătoria de guvernator și se bucura de multă cinste în senatul roman, neștiindu-se că era creștin. Și a crescut fericită în casa părinților ei, cu bunăcuviință și cu frică de Dumnezeu și cu bucurie se împărțășea din tainele ne-pieritoare ale credinței. Și, ajungând ea în vârstă, n'a voit să se mărite, ci își petrecea viața în curăție și în dragostea lui Hristos, dorind din tot sufletul să-I fie mireasă Lui, Căruia Îi slujea ziua și noaptea, jertfindu-se pe sine și cu fapte bune împodobindu-se. Deci, fericită că și părinții ei binecuvântau această hotărâre, Tatiana cu și mai mare râvnă slujea Domnului, încât s'a învrednicit și de cinstea de a fi diaconită a Bisericii din Roma, după rânduielile de atunci ale Bisericii.

Și Împăratul, pe vremea aceea, nu prigonea el însuși, dar lăsa pe dregătorii mai mici să facă ce vor cu creștinii. Și, pornindu-se prigoană contra creștinilor, din partea necredincioșilor, a fost prinsă și Tatiana, mărturisind că este creștină. Și, nevoind ca să se lepede de Hristos, din porunca mai-marilor cetății, a fost pusă la chinuri și munci cumplite: bătăi, scoaterea ochilor, golătatea trupului, scrijelirea pe trup ce bricele, aruncarea în temniță, tăierea sânilor, aruncarea la fiare, spânzurarea și strugirea trupului la stâlp, aruncarea în foc. Dar toate le-a îndurat cu putere de Sus, de parcă nici o durere nu simțea, dimpotrivă, cu toate schingiuirile prigonitorilor, ea neîncetat vestea poporului de față, puterea și chemarea lui Hristos, că mulți necredincioși veneau la credința Mântuitorului. Deci, au poruncit să i se taie capul și, împreună cu ea, s'a tăiat capul și tatălui ei.

Și se află capul ei astăzi în Catedrala Mitropoliei Olteniei, din Craiova, adus în țară de evlaviosul Domn Neagoe Basarab. ✱

Din Prologe

cu pocăință sinceră și adevărată, să putem primi în sfânta Cuminecătură, dumnezeieștile, sfintele, prea curatele, nemuritoarele, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșatele Taine ale lui Hristos, așa cum se spune în ectenia ultimă a Sfintei și dumnezeieștei Liturghii. Să ne silim prin rugăciuni zilnice să cerem ajutorul lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, căci la Dumnezeu toate sunt cu putință și marea Lui milostivire și iubire de oameni s'a dat și se dă întotdeauna, celor care se întorc cu smerenie la El. ✱

Preot Romulus Radu

Părintele Vasile Hațegan

Un Cuvânt De Laudă Binemeritat

Ceea ce mă face să dedic aceste rânduri unei persoane speciale în viața ortodoxă românească de pe continentul Nord-American este faptul că Părintele Vasile Hațegan, prin neobosita sa activitate în ogorul Domnului și în cadrul Episcopiei noastre cu reședința episcopală la Vatra Românească, și-a câștigat merite neîntrecute, fiind un bun îndrumător atât în viața ortodoxă, cât și în comunitatea românească.

Ca răsplată binemeritată din partea Tatălui Ceresc, împlinește frumoasa vârstă de 80 de ani, fiind încă în depline puteri ca să rămână mai departe un stâlp neclintit al credinței noastre ortodoxe și un exemplu de tenacitate și străduință, așa cum trebuie să fie un preot dedicat vocației pe care și-o alege, de a sluji lui Hristos și oamenilor.

Despre Părintele Hațegan am auzit încă din timpul când se afla la studii în România, împreună cu Părintele Eugen Lazăr, de la un bun prieten și coleg al meu la Facultatea de Teologie din Cernăuți, Vintilă Laurențiu.

Apoi am avut fericirea să-l cunosc în 1948, la Paris, la Biserica Română din Rue Jean de Beauvais, unde venise în trecere, împreună cu Părintele Truța, amândoi făcând parte dintr-o delegație la o conferință a Consiliului Mondial al Bisericilor.

Desigur că după ce am ajuns și eu în Canada și am devenit preot, am avut multe ocazii să-l cunosc de aproape și să-i admir personalitatea și rodnică activitate depusă în decursul anilor, în serviciul Sfintei noastre Biserici de pe acest continent.

La această frumoasă vârstă de 80 de ani, cunoscându-i vrednicia de bun și harnic păstor în ogorul Domnului, mă asociez și eu tuturor doritorilor de bine, dorindu-i din toată inima ca Bunul Tată Ceresc să-i dăruiască viață lungă, plină de sănătate și să fie, ca și până acum, un exemplu de vrednicie preotească. Sănătate și fericire împreună cu Doamna Preoteasă. La mulți ani! *

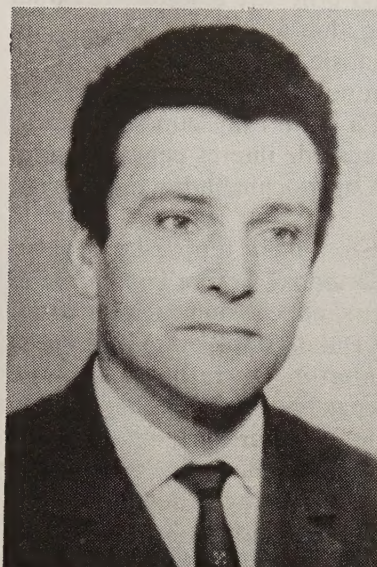
Preot Nicolae Zelea

NECROLOG

Emil Tatu

19 Iunie 1929 — 23 Noembrie 1995

Vestea trecerii la cele veșnice a devotatului credincios EMIL TATU, în ziua de Joi, 23 Noiembrie 1995, la vârsta de 66 de ani, a cutremurat întreaga comunitate româno-americană din Sudul Californiei, și mulțimea prietenilor, de pe toate continentele.

Emil Tatu s'a născut la 19 Iunie 1929 în comuna Buia, județul Sibiu, din părinți țărani, Ioan și

Ana. Școala primară și-a făcut-o în comuna natală, iar liceul la Sibiu. După aceea a urmat Institutul de Comerț și Cooperatie din Sighișoara.

La absolvire, a ocupat postul de contabil la Sibiu, timp de trei ani, și de aici a plecat la București, a lucrat în Ministerul Finanțelor, apoi în Ministerul Industriei Alimentare și în Ministerul Turismului până în 1974, când a emigrat în Statele Unite.

Toată viața lui a suferit tot felul de persecuții, arestări, torturi și chiar încercări de asasinare de către agenții regimului comunist. Prima lui arestare a fost la vârstă de 18 ani, iar după aceea, nu a existat un an să nu fie arestat măcar a lună.

În 1965 o cunoaște pe soția lui Emilia și, doi ani mai târziu (1967), se căsătoresc. Între timp, persecuțiile asupra lui au continuat, pentru că Emil spunea întotdeauna adevărul, în public.

Ultima arestare în România a fost în August 1973, când împreună cu soția, au fost arestați de pe Blvd. Magheru, și duși la închisoarea politică de psihiatrie dela Bălăceanca, lângă București. În urma grevei foamei, și a presiunilor din afara Țării, soții Tatu au fost eliberați, iar în 1974, au reușit să vină amândoi în Statele Unite.

După o scurtă ședere la New York, apoi în Phoenix, Arizona, în Ianuarie 1976 se stabilesc în area Los Angeles, și — din micile lor salarii — au scos prima publicație românească "Glasul Conștiinței", publicație a cărei editare, tipărire și expediere a suportat-o personal, din puținele lui venituri.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, Emil a deschis un business de rent-a-car, ce s'a bucurat de succes, permițând soților Tatu să-și continue activitățile anti-comuniste, pe care nu le-au întrerupt nici un moment din clipa în

Cont. la pag. 24

Sfinții Trei Ierarhi *Cont. de la pag. 17*

episcop de Sasima, dar fără să țină această ultimă numire. Pleacă la Constantinopol ca apărător al ortodoxiei împotriva lui Arie. Aici, în biserica Anastasia, a ținut predici prin care a arătat adevărata cale a ortodoxiei și a zguduit arianismul. În 380 este ales de împăratul Teodosie cel Mare și de popor, patriarh al Constantinopolului. În 381 prezidează Sinodul II Ecumenic. La puțin timp după aceasta se retrage din scaun sub acuza de interes pentru scaunul patriarhal. S'a întors în Capadochia unde a rămas până la moarte.

El a lăsat cinci "Cuvântări teologice": patru formulează învățătura Ortodoxă despre Dumnezeu și despre Sf. Treime, spunând că sunt trei persoane Treimice: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, unite în ființă și nedespărțite. A combătut în felul acesta pe pnevmatomahii care făceau erezii ale Trinității. De la el a rămas și Sf. Liturghie a Darurilor Înainte Sfințite ce se săvârșește în timpul săptămânii în Postul Mare. A scris multe învățături despre rugăciune.

Sf. Ioan Gură de Aur sau Hrisostomul (344-407) s'a născut în Antiohia din părinții Secundus, mare dregător militar și Antusa, mama lui care a rămas văduvă la 20 ani și care i-a insuflat aprinsă credință. Studiază în Antiohia cu filozoful Sihaniu, profesează avocatura. Se botează curând și părăsește viața de avocat, începând să studieze Sf. Scriptură. Este hirotonisit diacon și apoi preot în Antiohia, combătând și el ereziile timpului. Înălțat în 397 la rangul de patriarh al Constantinopolului duce o viață foarte virtuoasă. A îndrăznit să combată pe împărăteasa Eudoxia, femeie cu moravuri ușoare; este îndepărtat și trimis în exil în Asia. Se produce un cutremur în Constantinopol și poporul răsculat îl readuce în scaun. La puțină vreme aceleași primejdii se ivesc din nou, când împărăteasa și-a făcut statuia ei pe care a inaugurat-o în timpul Sf. Liturghii. Sf. Ioan este surghiunit pentru cuvântul său și trimis în Armenia. Pe drum, fiind maltratată, corpul lui fiind foarte slab datorită vieții sale ascetice, a murit rostind următoarele cuvinte: "Slavă lui Dumnezeu pentru toate."

A fost un foarte mare orator al ortodoxiei, cu sute de cuvântări despre Sf. Scriptură, la sărbători și diferite alte ocazii în an. Cuvântările lui încă se mai citesc în biserici și mănăstiri. Tratatul său "Despre preoție" a fost normativ, întâi pentru el însuși, apoi pentru toți preoții până în zilele noastre. A lăsat pentru noi Sf. Liturghie care-i poartă numele și pe care o săvârșim aproape în toate zilele, cu excepția Sfântului Post Mare.

Sfinților Trei Ierarhi, fiind contemporani și toți trei vajnici apărători ai Ortodoxiei, pe drept li se cade să li se facă pomenire în aceeași zi. Ei au confirmat cuvintele Mântuitorului care sună: "Pentru oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu înaintea Tatălui Meu carele este în ceruri" (Matei 10,32). Să le pomenim numele cu vrednicie și sfințenie. Dumnezeu să-i binecuvinteze pe toți creștinii

care le poartă numele și să nu ne ferim a da copiilor noștri aceste frumoase nume de Vasile, Grigore sau Ioan, urmându-le învățătura și păstrând dreapta lor credință.

Întru Hristos Domnul. Amin. *

Pr. Constantin Lăpuștea

Necrolog *Cont. de la pag. 23*

care au pășit de pământ american.

Deși era cetățean american, trăind timp de 22 de ani pe acest pământ, Emil s'a considerat tot timpul "în vizită" în America. Dorința lui cea mai arzătoare era aceea de a se reîntoarce în România, pământul natal al moșilor și strămoșilor noștri.

Începând din 1994, împreună cu soția, Emil Tatu a început pregătirile pentru repatriere, iar în primăvara anului 1996 plănuia să se reîntoarcă pe pământul natal. Dumnezeu însă a vrut altfel. Joi, 23 Noembrie 1995, EMIL TATU, și-a dat obștescul sfârșit, în urma unui masiv atac de inimă.

Trupul său neînsufletit a fost depus în biserica "St. Treime" din Los Angeles, California, pe care a susținut-o și apărât-o cu devotament și credincioșie.

Slujba privegheii a fost oficiată luni seara, 27 Noembrie crt., de un sobor de trei preoți în prezența a cca 100 de credincioși, iar **serviciul înmormântării** a avut loc a doua zi, în aceeași sfântă biserică, săvârșit de un sobor de 4 preoți în prezența a cca 150 de credincioși.

Trupul neînsuflețit al defunctului EMIL TATU a fost apoi înmormântat în cimitirul "Hollywood Memorial Park," din Hollywood, California.

Rămân îndurerați soția Emilia, surorile Elena și Lucretia, nepoții Camelia, Noel, John și Ioan și mulțime de prieteni, credincioși și enoriașii bisericii "Sf. Treime." Dumnezeu să-l ierte! *

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE RD
BERKELEY CA 94709-1212